

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 17 sierpnia 2015 r.

Poz. 2940

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.232.2015 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 10 sierpnia 2015 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr V/37/2015 Rady Gminy Rychliki z 6 lipca 2015 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w części obrębu geodezyjnego Sójki, gmina Rychliki w części dotyczącej § 8 oraz § 10 ust. 5 uchwały.

UZASADNIENIE:

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Gminy Rychliki powołując się na art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r., poz. 199 z późn. zm.) uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w części obrębu geodezyjnego Sójki gmina Rychliki.

Zdaniem organu nadzoru uchwała nr V/37/2015, w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, w sposób rażący narusza obowiązujący porządek prawny.

W myśl art. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z wyjątkiem morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz terenów zamkniętych, należy do zadań własnych gminy. Stwierdzić należy, że władztwo planistyczne gminy oznacza między innymi, że rada gminy może określać zasady kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego nie może robić tego z pogwałceniem obowiązującym norm prawnym.

Zakwestionowany wobec tego musi zostać § 8 uchwały, którym dopuszczono realizację tymczasowych dróg wewnętrznych i tymczasowe poszerzenie dróg publicznych, o promieniu skrzyżowania dla przewozów ponadgabarytowych oraz przewidziano, że tymczasowe dojazdy mogą stanowić nawierzchnie utwardzona na czas trwania robót i tymczasowej eksploatacji, po zakończeniu obowiązuje przywrócenie dotychczasowego, w tym rolniczego użytkowania.

W myśl art. 15 ust. 2 pkt 11 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w planie miejscowym określa się sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów. § 4 pkt 10 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587) określa standardy zapisywania ustaleń w tym zakresie: „ustalenia dotyczące sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów powinny zawierać nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów, w tym określenie terminu, do którego tymczasowe zagospodarowanie, urządzenie i użytkowanie terenu może być wykonywane”. Cytowany przepis uchwały nie wypełnia ww. wymogów, gdyż nie wskazuje konkretnych terenów i nie określa terminu.

Należy podkreślić w tym miejscu, że w myśl zasady wyrażonej art. 7 w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 kwietnia 1997 roku (Dz.U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) organy władzy publicznej działają na

podstawie i w granicach prawa. W świetle powyższego każda norma kompetencyjna musi być realizowana w sposób ścisły, wytyczne zawarte w upoważnieniu nie mogą być żaden sposób ignorowane. Niedopuszczalne jest jakiegokolwiek dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co z kolei przesądza o konieczności wyeliminowania danej uchwały z obrotu prawnego.

Dodać należy także, że możliwość budowy tymczasowych dróg i poszerzenia istniejących itp., związana jest co do zasady z realizacją procesu budowlanego, stąd zapisy tego typu muszą być uznane za przekroczenie władztwa planistycznego, gdyż założenia planu przewidują, że zagospodarowanie terenu będzie zależeć od innych podmiotów niż Rada Gminy. A przecież nie może ona scedować uprawnień w tym zakresie na inny organ, ani tym bardziej przekazać przysługującej jej kompetencji do określenia tychże zasad innym podmiotom. Plan miejscowy, będąc aktem prawa miejscowego, ma zawierać normy określające konkretne przeznaczenie każdego odcinka terenu objętego daną regulacją bez podawania warunków, a także bez uzależniania tego przeznaczenia lub jego realizacji od jakichkolwiek zdarzeń przyszłych lub niepewnych. Tego rodzaju warunki lub zastrzeżenia mogą się znajdować wyłącznie w przepisach odrębnych, które z woli ustawodawcy kształtują zagospodarowanie terenu łącznie z planami miejscowymi. Uchwała Rady Gminy Rychliki poprzez w/w przepisy łamie tę zasadę wprowadzając otwartą regulację, uzależniającą sposób zagospodarowania terenów od późniejszych projektów technicznych, czy opinii, itp. różnych podmiotów biorących udział w procesie realizacyjnym, inwestycyjnym. (podobnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 14 września 2007r., sygn. akt II SA/Kr 559/07 oraz Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 16 listopada 2009r., sygn. akt II SA/Gl 522/09).

Ponadto, za podjęty z naruszeniem prawa uznać należy § 10 ust. 5 uchwały stanowiący, że „w przypadku poruszania się po drogach publicznych pojazdów nienormatywnych koszty przebudowy dróg publicznych spowodowane inwestycją niedrogową będą ustalone zgodnie z przepisami odrębnymi o drogach publicznych”. Przepis ten ma charakter informacyjny. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ujmowane są w formie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenu. Plan miejscowy nie jest zatem aktem, w którym zamieszcza się informacje, zalecenia, czy też innego rodzaju niewiążące sugestie dla właścicieli nieruchomości, bądź potencjalnych inwestorów. Zamieszczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego regulacji o charakterze informacyjnym stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, skutkujące nieważnością uchwały w części zawierającej taką regulację (patrz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 grudnia 2012r., sygn. akt II OSK 2096/10).

W związku z powyższym rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

WOJEWODA WARMIŃSKO-MAZURSKI
Marian Podziwski